

Najuniverzálnejší antický mysliteľ Aristoteles zo Stageiry (384 – 322 pred n. l.) poznal, že **na človeku je najpozoruhodnejšia jeho schopnosť myslieť**. Kresťanský neoplatonik Boethius (okolo 480 – 524) odkázal, že **všetka náuka o pravde je zahrnutá v mnohosti a veľkosti**. Uznal, že **nemôže dosiahnuť poznanie božských vecí ten, kto nie je vôbec zbehlý v matematike**. Františkánsky mních R. Bacon (asi 1214 – 1294) vytušil, že **čím viac základ prírody rozširujeme, tým viac odvetví matematiky budeme nútení používať...**

Všetko poznanie závisí od teoretickej sily matematiky. Odvtedy platia jeho slová: **Kto podceňuje výsledky matematiky, škodí celej vede, lebo ten, kto nepozná matematiku, nemôže poznať ostatné exaktné vedy a nemôže pochopiť svet**. René Descartes (1596 – 1650), ktorý považoval ľudský rozum za rozhodujúci zdroj poznania, sa vyjadril: **Porovnával som tajomstvá prírody so zákonmi matematiky. Bol som a som presvedčený, že ten istý kľúč otvára dvere k pochopeniu jedného aj druhého**. V 17. storočí francúzsky matematik, fyzik i filozof Blaise Pascal (1623 – 1662) k tomu dodal: **Celá ľudská dôstojnosť spočíva v myslení. Snažme sa preto, aby sme mysleli správne; v tom je princíp mravnosti**.

Zodpovedný humanista Bernard Bolzano (1781 – 1848) vyznal: **Matematiku možno popísať ako vedu, ktorá pojednáva o všeobecných zákonitostiach (formách), podľa ktorých sa veci musia riadiť vo svojom bytí**. Anglický matematik James J. Sylvester (1814 – 1897) vedel, že **matematika je najistejšia pôda pre ľudstvo. Zostane nedotknuteľná až kým sa plán univerza, ktorý sa rozprestiera pod našimi nohami ako mapa, nestane súčasťou ľudskej mysle... Matematika zvyšuje ľudské schopnosti postupnými krokmi od začiatku k stále vyšším stupňom intelektuálnej existencie**. Americký filozof a logik Charles S. Peirce (1839 – 1914) ponúkal: **Matematika je štúdium ideálnych konštrukcií a odhaľovanie predtým neznámych vzťahov medzi časťami týchto konštrukcií... Matematika skúma čo je a čo nie je logicky možné, bez toho, aby zodpovedala za jeho aktuálnu existenciu**. Nemecký filozof a historik vedy Ernst Cassirer (1874 – 1945) zhrnul: **Matematika je univerzálny symbolický jazyk, ktorý sa nezaobera opisom vecí, ale všeobecným vyjadrovaním vzťahov...**

Matematika je sprostredkujúca sféra medzi zmyslovým a nadzmyslovým svetom.

Pol'ský dominikán, logik a filozof Józef M. Bocheński (1902 – 1995) vyučoval: **Človek je aj tým, kto poznáva ideálne skutočnosti.. Myslieť znamená tvoriť pojmy... Za významné výsledky našej vedy vdčíme ďaleko viac mysleniu než pozorovaniu**. Moderný francúzsky spisovateľ a filozof Jean Guilton (1901 – 1999) odvážne konštatoval: **Realita nie je iba výtvorom z hmoty, ale aj produktom ducha**.

Ľudská myseľ vynašla matematiku na to, aby porozumela stvoreniu; ak je však príroda skutočne štruktúrovaná podľa matematického jazyka a matematika vynájdená ľuďmi ju dokáže porozumieť, ukazuje to niečo mimoriadne. Objektívna štruktúra vesmíru a intelektuálna štruktúra ľudskej bytosti sú v zhode; subjektívny rozum a objektivizovaný rozum v prírode sú totožné. Je to nakoniec „jeden“ rozum, ktorý oba spája a podnecuje nás, aby sme spoľahli na jedinečnú tvorivú Inteligenciu.

Benedikt XVI. (2009)